

Lag

om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) 26 §,
ändras 2, 4 och 6 §, rubriken för 2 kap., 8 § 1 mom., 9 §, 12 § 3 mom., 13–15, 20, 21, 27, 31–36, 42 och
47 § samt
fogas till 2 kap. en ny 6 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas i fråga om djur på användningen av läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur och produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen. Lagen tillämpas även på tillsynen över användningen av dessa ämnen, produkter och utrustningar. I denna lag finns också bestämmelser om veterinärers rätt att förskriva och överlåta läkemedel för veterinära eller veterinärmedicinska ändamål samt om övervakning av dessa.

4 §

Lagstiftningen i Europeiska unionen

Denna lag tillämpas också på genomförandet av och tillsynen över följande rättsakter som antagits av Europeiska unionen och rättsakter som antagits med stöd av dessa i fråga om användning av veterinärmedicinska läkemedel, lämnande av upplysningar om medicinsk behandling av djur samt övervakning av rests substanser av veterinärmedicinska läkemedel, till den del det inte finns bestämmelser om detta någon annanstans i lag:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (*förordningen om veterinärmedicinska läkemedel*),

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 (*MRL-förordningen*),

3) kommissionens förordning (EG) nr 1950/2006 om upprättande av en förteckning över substanser som är väsentliga för behandling av hästdjur samt substanser som medför ytterligare kliniska fördelar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (*förordningen om en hästläkemedelsförteckning*),

4) kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/262 om fastställande av bestämmelser i enlighet med rådets direktiv 90/427/EEG och 2009/156/EG vad gäller metoder för identifiering av hästdjur (*förordning om pass för hästdjur*),

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (*kontrollförordningen*),

6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (*hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung*),

7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (*förordning om animaliska biprodukter*),

8) rådets direktiv 96/22/EG om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (*hormonförbudsdirektivet*),

9) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 om tillverkning, utsläppande på marknaden, användning av foder som innehåller läkemedel, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG)

nr 183/2005 och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (*förordningen om foder som innehåller läkemedel*).

När det i denna lag hänvisas till någon av Europeiska unionens rättsakter avses rättsakten i fråga jämte ändringar.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess stater.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *medicinsk behandling* användning av ett läkemedel eller ett annat ämne som är avsett för behandling av djur,
- 2) *veterinärmedicinskt läkemedel* en substans eller kombination av substanser som avses i artikel 4.1 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel,
- 3) *läkemedel* ett läkemedel enligt 3 § i läkemedelslagen (835/2005),
- 3) *läkemedelspreparat* ett läkemedel enligt 4 § i läkemedelslagen,
- 4) *läkemedelssubstans* ett ämne enligt 5 § i läkemedelslagen,
- 5) *annat ämne som är avsett för behandling av djur* ett ämne som ges djur i syfte att främja deras hälsa och välbefinnande eller av orsaker som har att göra med djurproduktionen, dock inte ett läkemedel eller ett ämne som är avsett som näring för djur,
- 6) *produkt och utrustning som används inom veterinärmedicinen* ett instrument, en anordning, ett material eller ett redskap som används för att ge läkemedel, ställa diagnos på sjukdom, behandla en sjukdom hos ett djur, tillhandahålla hälsovård för djur eller undersöka eller reglera fysiologiska funktioner hos djur,
- 7) *överlåtelse av läkemedel* en situation där en veterinär ger läkemedel till djurets ägare eller innehavare, till en annan veterinär eller till en tillverkare av foderläkemedel,
- 8) *produktionsdjur* djur som avses i artikel 2 b i MRL-förordningen och djur som avses i artikel 1.2 a i hormonförbudsdirektivet,
- 9) *karenstid* en karenstid enligt artikel 4.34 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel,
- 10) *tillsynsmyndighet* Livsmedelsverket, regionförvaltningsverket, en kommunalveterinär och Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet,
- 11) *veterinär* en person som har rätt att utöva veterinäryrket enligt lagen om utövning av veterinäryrket,
- 12) *identitetshandling för hästdjur* en identitetshandling som avses i kommissionens genomförandeförordning (EG) nr 2015/262 om fastställande av bestämmelser i enlighet med rådets direktiv 90/427/EEG och 2009/156/EG vad gäller metoder för identifiering av hästdjur,
- 13) *riksomfattande djurhälsovårdsprogram* ett riksomfattande program enligt 12 § i veterinärvårdslagen (765/2009),
- 14) *system för uppföljning av hälsovården* ett elektroniskt system som ingår i ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram och i vilket uppgifter om djurhälsovård antecknas,
- 15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats enligt 5 § i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010),
- 16) *innehavare* en fysisk person som permanent eller tillfälligt ansvarar för djur,
- 17) *veterinärrecept* ett veterinärrecept enligt artikel 4.33 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel,
- 18) *veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel* ett veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel enligt artikel 3.2 h i förordningen om foder som innehåller läkemedel,
- 19) *foder som innehåller läkemedel* foder som avses i artikel 3.2 a i förordningen om foder som innehåller läkemedel,
- 20) *fodercentral på gård* en sådan fodercentral på gård som avses i 3 § 7 punkt i lagen om animaliska biprodukter (517/2015) som kommunalveterinären har registrerat och som med blandarutrustning framställer foder som innehåller läkemedel för pälsdjur.

2 kap

Förskrivning av veterinärrecept och veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel samt användning av läkemedel för behandling av djur och begränsning av användningen

6 a §

Föreskrivning av veterinärrecept och veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel

Utövare av veterinäryrket har rätt att föreskriva veterinärrecept och veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel för veterinära eller veterinärmedicinska ändamål.

Närmare bestämmelser om föreskrivning av veterinärrecept och veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel enligt 1 mom. samt om giltighetstiden för veterinärrecept får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 §

Begränsning av användningen av läkemedel och förbud mot användning av läkemedel i vissa fall

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får även användningen av läkemedelssubstanser och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen begränsas av sådana skäl som anges i 8 § 1 och 2 mom.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får användningen av antimikrobiella läkemedel förbjudas eller begränsas med stöd av artikel 107.7 och 107.8 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel. Jord- och skogsbruksministeriet ska underrätta kommissionen om ovan avsedda åtgärder i enlighet med artikel 107.9 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får användningen av ett läkemedel dessutom förbjudas, om givande av preparatet till djur stör diagnostiseringen, kontrollen eller utrotningen i Finland av sjukdomar som smittar mellan djur och människor, eller orsakar svårigheter när det gäller att bevisa frånvaro av sjukdomsalstrare hos levande djur eller i livsmedel eller andra produkter som erhållits från djur.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får med stöd av artikel 110.1 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel även användningen av immunologiska veterinärmedicinska läkemedelspreparat förbjudas, om något av villkoren enligt artikel 110.1 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel uppfylls. Jord- och skogsbruksministeriet ska underrätta kommissionen om ovan avsedda åtgärder i enlighet med artikel 110.4 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

12 §

Iakttagande av karenstider

Under karenstiden för ett läkemedel får djuret eller produkter som fått från djuret överlåtas för att användas som livsmedel endast om det genom en av Livsmedelsverket godkänd metod tillförlitligt kan bevisas att djuret eller produkterna inte innehåller sådana mängder rests substanser av läkemedel som överstiger den maximimängd som är tillåten enligt lagstiftningen.

13 §

Användning som inte omfattas av villkoren i godkännandet för försäljning av läkemedlet samt karenstid

Bestämmelser om användning som inte omfattas av villkoren i godkännandet för försäljning och om [den ansvariga] veterinärens eget ansvar i fråga om sådan användning finns i artiklarna 112, 113 och 114 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel. Bestämmelser om karenstider i fråga om användning som inte omfattas av villkoren i godkännandet för försäljning enligt artiklarna 113 och 114 finns i artikel 115 i förordningen.

En veterinär ska dessutom beakta bekämpning av antimikrobiell resistens och i den mån det är möjligt de villkor i godkännandet för försäljning som avses i artikel 36.1 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

Närmare bestämmelser om användning som inte omfattas av villkoren i godkännandet för försäljning av läkemedlet samt om karenstider får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet

14 §

Rätt för veterinärer att skaffa läkemedel samt förvaring, lagring och förstöring av anskaffade läkemedel

En veterinär har rätt att

1) skaffa små mängder veterinärmedicinska läkemedel från ett apotek eller en annan veterinär i enlighet med artikel 99.4 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel,

2) trots artikel 99.4 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel skaffa veterinärmedicinska läkemedel från innehavare av ett partihandelstillstånd i enlighet med artikel 103.2 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

Partihandlare ska inom sitt ansvarsområde säkerställa en lämplig och fortlöpande försörjning med veterinärmedicinska läkemedel till veterinärer i enlighet med artikel 101.4 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

Veterinären ska se till att de införskaffade läkemedlen förvaras, lagras och förstörs korrekt och att föråldrade mediciner inte förvaras i lagret.

Närmare bestämmelser om hur veterinärer får [skaffa], förvara och förstöra läkemedel får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Rätt för veterinärer att överlåta läkemedel

En veterinär har rätt att överlåta läkemedel till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret, till en annan veterinär för veterinära eller veterinärmedicinska ändamål och till en sådan tillverkare av foderläkemedel som godkänts med stöd av foderlagen (1263/2020) eller till fodercentral på gård för tillverkning av foderläkemedel.

En veterinär har rätt att överlåta ett läkemedel som kräver veterinärrecept till ägaren eller innehavaren av ett djur för behandling eller fortsatt behandling av djuret efter att ha uppfyllt kraven enligt artikel 105.1 och 105.3 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

En veterinär har rätt att överlåta andra läkemedel än sådana som kräver veterinärrecept till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret endast efter att ha gjort en klinisk undersökning eller någon annan lämplig bedömning av hälsotillståndet hos djuret eller gruppen djur eller på annat tillförlitligt sätt ha inhämtat en utredning om att medicineringen är behövlig.

En veterinär får dock överlåta läkemedel vid sådana svåra massinsjuknanden hos djur som hotar djurs eller människors hälsa, trots att veterinären inte själv har undersökt alla djur innan läkemedlen överläts. Veterinären ska i sådana fall omedelbart göra en anmälan om överlåtelsen till regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om överlåtelse av läkemedel, om villkoren och förutsättningarna för samt begränsningarna av sådan överlåtelse, om kvantiteten och urvalet av de läkemedel som överläts samt om undantagen från kravet på att undersöka alla djur.

20 §

Skyldighet för djurets ägare och innehavare att föra journal

Bestämmelser om skyldigheten för djurets ägare eller innehavare att föra journal över de läkemedel som används på produktionsdjur finns i artikel 108 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

Djurets ägare eller innehavare, till vilka en veterinär överlåter läkemedel i enlighet med 16 §, ska föra journal över alla de läkemedel som ett produktionsdjur behandlats med i ett system för uppföljning av hälsovården, om systemet har en sådan möjlighet, eller i något annat motsvarande elektroniskt system, från vilket uppgifterna kan överföras till systemet för uppföljning av hälsovården.

Ytterligare krav på bokföring får föreläggas ägare och innehavare av produktionsdjur genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med artikel 108.4 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

21 §

Veterinärens skyldighet att föra journal

En veterinär ska föra journal över de läkemedel som han eller hon har skaffat, behandlat ett djur med, förskrivit för behandling av ett djur, överlåtit och förstört.

En veterinär ska föra utförliga register i enlighet med artikel 103.3 a–f i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel. Minst en gång om året ska veterinären dessutom i enlighet med artikel 103.5 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel göra en grundlig inventering av lagret och stämma av registrerade inkommande och utgående veterinärmedicinska läkemedel mot dem som vid tillfället i fråga finns i lager.

Närmare bestämmelser om journalföringen, de uppgifter som ska antecknas i journalerna och hur länge uppgifterna ska bevaras får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

27 §

Livsmedelsverket

Livsmedelsverket planerar, leder, utvecklar och övervakar på riksnivå verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om Livsmedelsverkets uppgifter ska Livsmedelsverket

1) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som nämns i 4 § och som följer av Europeiska unionens rättsakter och som enligt denna lag ankommer på verket,

2) samla in uppgifter om användning av antimikrobiella läkemedel enligt artikel 57 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel och sända dem till Europeiska läkemedelsmyndigheten,

3) samla in uppgifter om veterinärmedicinska läkemedel som kan missbrukas,

4) utveckla uppföljning av användningen av antimikrobiella läkemedel på olika djurarter,

5) i anslutning till verkställigheten av denna lag anordna och tillhandahålla behövlig utbildning för veterinärer, apotek, ägare och innehavare av djur och andra personer som deltar i medicinsk behandling av djur.

31 §

Allmänna tillsynskrav

Vid tillsynen över ägare och innehavare av djur, veterinärer och andra aktörer som avses i denna lag ska artikel 123 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel och i tillämpliga delar kontrollförordningen iakttas. De behöriga myndigheterna ska utarbeta en rapport över kontroller enligt artikel 123 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

32 §

Riksomfattande tillsynsprogram

Livsmedelsverket ska utarbeta ett flerårigt, riksomfattande tillsynsprogram för styrning och samordning av övervakningen av användning och överlåtelse av läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt av produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen. Programmet utgör en del av den fleråriga nationella kontrollplan som avses i artikel 109 i kontrollförordningen. Programmet ska också innefatta övervakning av ordineringsenheten av läkemedel enligt 10 § i lagen om utövning av veterinäryrket samt kontroller enligt artikel 123 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel. Programmet ska ses över vid behov, dock minst vart fjärde år. Programmet ska innehålla åtminstone

- 1) målsättningar för och omfattning av tillsynen per delområde,
- 2) grunder för riskvärderingen av de olika tillsynsobjekten och för hur objekten och tillsynsfrekvensen för objekten bestäms,
- 3) angivande av innehållet i tillsynen och metoderna,
- 4) åtgärder vid misstanke om eller konstaterande av verksamhet som strider mot bestämmelserna,
- 5) metoder för utvärdering av tillsynsprogrammet.

Livsmedelsverket genomför programmet på riksnivå och varje regionförvaltningsverk inom sitt verksamhetsområde. Livsmedelsverket kan ge regionförvaltningsverken särskilda föreskrifter om genomförandet.

Närmare bestämmelser om tillsynsprogrammet innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

33 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheterna har trots sekretessbestämmelserna rätt att på det sätt myndigheten begär avgiftsfritt få de uppgifter och dokument som är nödvändiga för utförande av myndigheternas uppgifter enligt denna lag eller enligt Europeiska unionens lagstiftning av djurets ägare och innehavare, veterinärer, läkemedelspartiaffärer, apotek och andra aktörer som avses i denna lag samt av statliga och kommunala myndigheter.

Rätten att få uppgifter gäller också sådana uppgifter som är nödvändiga för tillsynen och som annars skulle vara sekretessbelagda på grund av att de gäller privat affärsverksamhet eller yrkesutövning eller en enskild persons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd.

Närmare bestämmelser om lämnandet av uppgifter om användning av antimikrobiella läkemedel och om försäljningsvolymerna i fråga om läkemedel som kan missbrukas får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

34 §

Rätt att få uppgifter ur ett system för uppföljning av djurhälsovården

Livsmedelsverket har rätt att för utförande av de uppgifter som föreskrivs för verket i denna lag och i de rättsakter som antagits av Europeiska unionen och som avses i 4 §, på det sätt som verket avtalar om, få sammanfattande uppgifter om användningen av läkemedel ur ett system för uppföljning av hälsovården.

35 §

Inspektionsrätt

En tillsynsmyndighet har rätt att för utförande av de uppgifter som föreskrivs för verket i denna lag och i de rättsakter som antagits av Europeiska unionen och som avses i 4 § utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till djurhållningsplatser och utrymmen där läkemedel, andra ämnen som är avsedda för behandling av djur, foder, produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen eller uppgifter om djuren eller den medicinska behandlingen av dem förvaras.

En tillsynsmyndighet har dessutom rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till utrymmen där veterinäryrket utövas, djur transporteras, förmedlas eller hålls för försäljning eller sådan verksamhet som avses i 22 § bedrivs.

I ett tillsynsobjekt som är beläget i ett utrymme som används för boende av permanent natur får en inspektion utföras för att uppfylla de krav på kontroll som ställs i artikel 123 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel eller i artiklarna 9, 10 och 14 i kontrollförordningen, om en inspektion är nödvändig för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller. Sådana inspektioner får endast göras av en behörig tillsynsmyndighet.

Tillsynsmyndigheten ska bereda ägaren eller innehavaren av de tillsynsobjekt som ska inspekteras eller undersökas eller en veterinär som utövar sitt yrke där möjlighet att närvara vid inspektionen eller undersökningen, förutsatt att ägaren, innehavaren eller veterinären kan påträffas utan dröjsmål. Ägarens, innehavarens eller veterinärens frånvaro hindrar dock inte att inspektionen eller undersökningen utförs.

36 §

Rätt att ta och undersöka prover

För tillsynen har en tillsynsmyndighet rätt att utan ersättning ta alla prover som behövs av djur, produkter från dem, djurfoder och dricksvatten samt av sådana foder, läkemedel, andra ämnen som är avsedda för behandling av djur eller produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen, vilka djurets ägare eller innehavare, en veterinär eller någon annan aktör som avses i denna lag har i sin besittning. Provtagaren ska sända proverna för nationell kontroll av främmande ämnen till ett nationellt referenslaboratorium som utsetts med stöd av 34 § i livsmedelslagen, till ett officiellt laboratorium som godkänts med stöd av den lagen eller till ett officiellt laboratorium som utsetts av någon annan medlemsstat i EU. Övriga prover ska sändas till Livsmedelsverket eller till ett sådant officiellt laboratorium eller kompetent laboratorium som verket utsett. Ett sådant laboratorium ska ha ett skriftligt kvalitetssystem och teknisk kompetens och förmå ta fram tillförlitliga resultat.

Närmare bestämmelser om provtagning och undersökning av prover samt om kompetenskraven för laboratorier utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan förena ett föreläggande eller förbud enligt 41 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Dessutom kan tillsynsmyndigheten förena rätten att få uppgifter enligt 33 § med vite.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

47 §

Avgifter

Om ett prov som tagits av ett produktionsdjur eller av en produkt som fåtts från djuret visar att djuret har behandlats med en sådan läkemedelssubstans vars användning på djuret i fråga har förbjudits med stöd av denna lag, eller om det konstateras att rests substanserna av läkemedel i en produkt från djuret överstiger de tillåtna maximimängderna, ska djurets ägare eller innehavare betala kostnaderna för undersökningarna och utredningarna i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för de undersökningar som hänför sig till den temporärt förstärkta kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Om det med stöd av 41 § har bestämts att djuret ska avlivas och förstöras, svarar djurets ägare eller innehavare för de kostnader som förorsakas av avlivningen och förstöringen.

Om det vid tillsynen upptäcks att läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur har skaffats, använts eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får det hos djurets ägare eller innehavare eller en veterinär som är misstänkt för förseelsen tas ut kostnaderna för tilläggsutredningar som gjorts i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för sådan temporärt förstärkt kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Närmare bestämmelser om de nationella arrangemangen enligt artiklarna 79–82 i kontrollförordningen och bestämmandet av avgifternas storlek samt om avgifter i anslutning till det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

De avgifter som avses i 1 och 2 mom. är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Denna lag träder i kraft den 28 januari 2022.

De uppgifter om användning av antimikrobiella läkemedel som avses i artikel 57.5 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel och uppgifter om försäljningsvolymerna av läkemedel som kan missbrukas ska samlas in från och med den 28 januari 2022.

Den sista giltighetsdagen för recept för antimikrobiella läkemedel som har förskrivits före ikraftträdandet av denna lag är den 1 februari 2022. Den sista giltighetsdagen för övriga recept för veterinärmedicinska läkemedel som har förskrivits före ikraftträdandet av denna lag är den sista giltighetsdagen för receptet.

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) rubriken för 10 § samt 10 § 1 och 2 mom., av dem 10 § 1 mom. sådant det lyder i lag 301/2006,
som följer:

10 §

Förskrivning av veterinärrecept och veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel

Bestämmelser om rätten för utövare av veterinäryrket att förskriva veterinärrecept och veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel finns i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014). Bestämmelser om försäljning och annan överlåtelse av läkemedel till veterinärer från läkemedelspartiaffärer finns i läkemedelslagen (395/1987).

Personer som avses i 7 § är skyldiga att på veterinärrecept och veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel som de förskrivit anteckna den tjänst, befattning eller uppgift som de sköter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den xx xxxx 20xx